

Kohtuasi C-386/21

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

24. juuni 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Cour d'appel de Mons (Mons'i apellatsioonikohus, Belgia)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

10. mai 2021

Apellant:

Ryanair DAC, varem Ryanair Ltd

Vastustaja:

Happy Flights Srl

JÄRGMISES KOHTUASJAS:

Iiri õiguse alusel asutatud äriühing RYANAIR DAC, asukoht Iirimaa, DUBLIN, Airside Business Park, Swords 0, Dublin Airport [...] [Ryanair DAC-i identifitseerimisandmed]

apellatsioonkaebuse esitaja, vastuapellatsioonkaebuse vastustaja,

[...] [Ryanair DAC-i esindajate isikuandmed] [...] **VERSUS**

SPRL (nüüd SRL) HAPPY FLIGHTS [...], asukoht 9920 LOVENDEGEM, [Belgia,] Bredestraat Kouter, 69,

apellatsioonkaebuse vastustaja, vastuapellatsioonkaebuse esitaja,

[...] [SRL Happy Flightsi esindajate isikuandmed] [...] [menetlust puudutavad kaalutlused]. [...]

I. Faktilised asjaolud ja vaidluse taust

1. Vaidluse pooled on Belgia õiguse alusel asutatud äriühing SRL HAPPY FLIGHTS – edaspidi „HF“ –, kes on spetsialiseerunud võlgade sissenõudmisele ja kellele lennureisijad on loovutanud oma õigused, ning Iirimaa õiguse alusel asutatud lennureisiteenustaja RYANAIR DAC – edaspidi „RY“ –, kellelt HF nõuab hüvitisi reisijatele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, (edaspidi „määrus nr 261/2004“) alusel.
2. Käsitletaval juhul tühistati 17. septembril 2017 toimuma pidanud lend FR6351 Sofiast (SOF) Charleroi lennujaama (CRL), kusjuures see puudutas järgmisi reisijaid: [...]. [Asjaomaste reisijate isikuandmed]
3. HF teatas RY-le 18. septembri 2017. aasta e-kirjaga, et viimane peab talle tasuma 7229,75 eurot hüvitiseks ja piletihindade katteks; RY teatas selle e-kirja kättesaamisest, kuid keeldus selle summa maksmisest HF-le.
4. Kohtutäituri 2. jaanuari 2018. aasta kättetoimetamisdokumendiga saatis HF RY-le hagiavalduse, mille kohaselt oli ta esitanud hagi tribunal de l'entreprise du Hainaut'le (Division Charleroi) (Hainaut' kaubanduskohus (Charleroi osakond)) 7229,75 euro suuruse summa tasumise nõudes koos viivitusintressiga, mida arvestatakse kuni menetluse algatamiseni ja seejärel alates menetluse algatamisest, ning seda alates 18. septembrist 2017 kuni summa täieliku tasumiseni.
5. RY vaidles oma nõuetes vastu sellele, et asi allub Belgia kohtutele, ning esitas vastuapellatsioonkaebuse ja nõudis 5000 euro suurust kahjuhüvitist menetluse kuritarvitamise eest.
6. [...] [Menetlust puudutavad kaalutlused]
7. Vaidlustatud kohtuotsuses, mis tehti võistlevas menetluses 21. juunil 2019, otsustati, et nõue on vastuvõetav ja põhjendatud; mõisteti RY-lt HF kasuks välja 7229,75 eurot viivitusintressiga, mida arvestatakse kuni menetluse algatamiseni ja seejärel alates menetluse algatamisest, ning seda alates 18. septembrist 2017 kuni summa täieliku tasumiseni; tunnistati vastunõue vastuvõetavaks, kuid põhjendamatuks; jäeti RY nõue rahuldamata; mõisteti kohtukulud välja RY-lt; [...] [kohtuotsuse osa, mis puudutab kohtukulusid]; otsustati, et kohtuotsus on kohe täitmisele pööratav, hoolimata edasikaebamisest.

8. RY esitas selle kohtuotsuse peale 26. juulil 2019 apellatsioonkaebuse.
9. HF esitas vastuapellatsioonkaebuse kohtukulude osas ja RY esitas selle kohta vastuvõetamatuse vastuväite.

II. Apellatsioonkaebuse vastuvõetavus

10. [...] [Arutelu, mis käsitleb RY apellatsioonkaebuse vastuvõetavust. Eelotsusetaotluse esitanud kohus tunnistab apellatsioonkaebuse vastuvõetavaks]

III. Esitatud väited

21. RY esimene väite kohaselt on HF algne nõue vastuvõetamatu, sest viimasel ei ole põhjendatud huvi nõuda hüvitisi määruse nr 261/2004 alusel sel põhjusel, et HF-l, kes ei ole ei tarbija ega reisija, ei ole mingit nõudeõigust, sest Iirimaa õigusest lähtudes puudub kehtiv nõude loovutamise leping; tema teise ja kolmanda väite kohaselt ei allu vaidlus Belgia kohtutele; RY neljas ja viies väide puudutavad tema üldtingimuste kohaldamist – üldtingimused, mille kohaselt peab reisija esitama eelnevalt nõude ja mille järgi on nõude loovutamine keelatud.
22. Enne nõude vastuvõetavuse ja põhjendatuse analüüsimist peab kohus kõigepealt kontrollima, kas asi allub talle; seega peab cour d'appel (apellatsioonikohus) esiteks kontrollima, kas rahvusvahelise kohtualluvuse kohaselt allub asi talle.

IV. Asja allumine Belgia kohtutele

A. Kohtualluvuse kokkulepe

23. RY tugineb kohtualluvuse kokkuleppele, mis on sätestatud tema üldiste veotingimuste artiklis 2.4 ja mis on järgmine: „*Kui lepingus või kohaldatavas õiguses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse veolepingu suhtes, mille olete meiega sõlminud, ning käesolevate üldtingimuste ja siseeeskirjade suhtes Iirimaa õigust ning kõik sellest lepingust tulenevad või sellega seotud vaidlused alluvad Iirimaa kohtutele.*“
24. Vaidluse suhtes, mille pooled on Belgia õiguse alusel asutatud äriühing ja Iirimaa õiguse alusel asutatud äriühing, kohaldatav õiguslik raamistik on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EÜ) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (edaspidi „määrus nr 1215/2012“).

25. Euroopa Liidu Kohus pidi hiljuti võtma seisukoha eelotsuse küsimuses, mis käsitles selle määruse artikli 25 lõike 1 tõlgendamist kohtuasjas, mis puudutab veolepingus sätestatud kohtualluvuse kokkuleppe kohaldamist inkassoäriühingu suhtes, kellele reisija loovutas oma nõudeõiguse, mis põhineb määruel nr 261/2004 (18. novembri 2020. aasta kohtuotsus DELAYFIX, C-519/19).
26. Selles vaidluses oli üks reisija loovutanud Poola inkassoäriühingule DELAYFIX õiguse nõuda hüvitist määruse nr 261/2004 alusel selle eest, et tühistati Milano-Varssavi lend, mille puhul opereeriv lennuettevõtja oli RY; reisija ja RY vahel sõlmitud veolepingus oli sätestatud kohtualluvuse kokkulepe, mille kohaselt olid pädevad Iirimaa kohtud.
27. Sisulise hagi raames, mille DELAYFIX esitas Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawiele (Pealinna Varssavi rajoonikohus Varssavis, Poola), tugines RY inkassoäriühingu suhtes oma kohtualluvuse kokkuleppele. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie (Pealinna Varssavi rajoonikohus Varssavis, Poola) lükkas tagasi pädevuse puudumise vastuväite, mille RY oli esitanud. RY esitas selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse Sąd Okręgowy w Warszawiele (Varssavi regionaalne kohus, Poola), kes otsustas esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [direktiivi 93/13] artikli 2 punkti b, artikli 3 lõikeid 1 ja 2 ning artikli 6 lõiget 1 ning [määruse nr 1215/2012] artiklit 25 tuleb kohtualluvuse kokkuleppe kehtivuse kontrollimisel tõlgendada nii, et asjaolule, et lepingutingimuse suhtes ei ole eraldi kokku lepitud ja leping sisaldab ebaõiglasi tingimusi, mis tulenevad kohtualluvuse kokkuleppes, võib tugineda ka tarbijalt loovutamise teel omandatud nõude lõppomandaja, kes ei ole aga ise tarbija staatuses?“
28. Selles kohtuotsuses otsustas Euroopa Liidu Kohus enne talle esitatud eelotsuse küsimusele vastamist kindlaks teha, missugustel tingimustel võis kohtualluvuse kokkulepe olla siduv selle inkassoriühingu suhtes, kellele reisija oma nõude loovutas.
29. Euroopa Kohus leidis, et lepingus sisalduv kohtualluvuse kokkulepe saab põhimõtteliselt mõjutada üksnes suhteid nende poolte vahel, kes selle lepingu sõlmimisega nõustusid (punkt 42); et nõude omandaja (inkassoäriühing) ei ole seda kokkulepet sisaldava veolepingu osaline, vaid selle lepingu suhtes kolmas isik (punkt 43); ta järeldas sellest, et lennuettevõtja ei saa kohtualluvuse kokkuleppele põhimõtteliselt tugineda inkassoäriühingu suhtes, kellele reisija on oma nõude loovutanud (punkt 46), v.a juhul kui asja sisule kohaldatava riigisisese õiguse kohaselt läheksid kõik esialgse lepingupoole õigused ja kohustused üle kolmandale isikule (punkt 47); kui see nii ei ole, ei ole kohtualluvuse kokkulepe inkassoäriühingu suhtes siduv.

30. Selle kohtuotsuse resolutsiooni kohaselt tuleb määruse nr 1215/2012 artiklit 25 tõlgendada nii, et selleks, et vaidlustada määruse nr 261/2004 alusel lennuettevõtja vastu esitatud kahju hüvitamise hagi allumist teatavale kohtule, ***ei või lennuettevõtja tugineda reisija ja lennuettevõtja vahel sõlmitud veolepingusse lisatud kohtualluvuse kokkuleppele inkassoäriühingu vastu, kellele reisija on oma nõude loovutanud, välja arvatud juhul, kui vastavalt selle riigi õigusnormidele, mille kohtud on kohtualluvuse kokkuleppes kindlaks määratud, on sellele inkassoäriühingule läinud üle kõik esialgse lepingupoole õigused ja kohustused, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.***
31. Käsitletaval juhul on cour d'appelil (apellatsioonikohus) kavas järgida selles kohtuotsuses antud juhust ning seega peab ta selleks, et teha kindlaks, kas asi allub rahvusvahelise kohtualluvuse kohaselt talle, kontrollima, kas Iirimaa õigusest lähtudes – sest vaidlusaluse kokkuleppe kohaselt allub asi Iirimaa kohtutele –, läksid reisijate kõik õigused ja kohustused üle HF-le.
32. Kohtualluvust tuleb siiski hinnata sõltumatult kohtuasja sisulistest küsimustest, lähtudes tsitaadis märgitust (vt M. DESCAMPS, *Compétence internationale et loi applicable en matière d'obligations contractuelles et non contractuelles*, X. Obligations, *Traité théorique et pratique*, VII, 1.1.11 ning Euroopa Kohtu 4. märtsi 1982. aasta kohtuotsus EFFER), *prima facie* analüüsi lõpus, ilma et see piiraks asja sisulist analüüsimist.
33. HF väidab vastu, et ta on spetsialiseerunud nende hüvitiste sissenõudmisele, mida tuleb tasuda määruse nr 261/2004 alusel, ja et reisijad „*loovutasid oma nõude reisijaid käsitleva määruse alusel HFile vastavalt tsiviilseadustiku (Code civil) artiklitele 1689 jj*“; nõuetes kinnitab ta ainult, et selle nõude loovutamist, millele ta tugineb, reguleerib üksnes Belgia õigus, mille lepinguosalised reisijate ja HF vahel sõlmitud nõude loovutamise lepingus valisid.
34. Ta ei ole seega kuidagi tõendanud, et nõude loovutamine oleks Iirimaa õigusest lähtudes kehtiv ja siduv, ega järelikult selle ulatust Iirimaa õiguses, mistõttu ei ole ta tõendanud, et reisijate kõik õigused ja kohustused läksid Iirimaa õiguse järgi temale üle.
35. RY sõnul ei võimalda Iirimaa õigus nõudeõigust loovutada (*assignment of bare legal right*) üksusele, kellel ei ole nõudega, mille ta esitab, mingit muud seost peale seose, mille ta lõi selle nõudeõiguse loovutamisega, mis on Iirimaa õiguskorraga vastuolus, ning seega ei ole nõude loovutamine HF-le kehtiv.
36. Ta tõendab seda, esitades Iirimaa kõrgeima kohtu kohtuniku Donal John O'Donnelli arvamuse ja Iirimaa kõrgeima kohtu hiljutise, 31. juuli 2018. aasta otsuse SPV Osus Ltd vs. HSBC Institutional Trust Services

(Ireland) Ltd, samuti ühe Iirimaa õigusteoreetilise artikli, mis käsitleb seda kohtuotsust (tema dokumendid 25 ja 26).

37. Sellest järeldub, et kohtualluvuse kokkulepe ei ole siduv HF suhtes, kes on veolepingu suhtes kolmas isik, ei ole selle kokkuleppega nõustunud ega saa Iirimaa õigusest lähtudes tugineda nõude täielikule loovutamisele.
38. Ei ole seega vaja analüüsida, kas kohtualluvuse kokkulepe – mis ei ole HF suhtes siduv – on kehtiv ja kas see tingimus võib olla ebaõiglane.

B. Määruse nr 1215/2012 kohaldamine

39. Et kohtualluvuse kohtulepet ei kohaldata, tuleb teha kindlaks, millisele kohtule allub määruse nr 1215/2012 järgi rahvusvahelise kohtualluvuse kohaselt kahju hüvitamise nõue, mille on määruse nr 261/2004 alusel esitanud Belgia õiguse alusel asutatud inkassoäriühing Iirimaa lennuettevõtja vastu.
40. Selle määruse artikli 4 kohaselt allub asi põhimõtteliselt kostja elukohaliikmesriigi kohtutele, milleks käsitletaval juhul on Iirimaa kohtud, v.a valikulise kohtualluvuse korral.
41. Tuleb rõhutada, et HF – kes on lepingu suhtes kolmas isik – ei ole ei reisija, tarbija ega tarbijakaitseühing, vaid ettevõtja majandusseadustiku (Code de droit économique) artikli I.1 punkti 1 tähenduses ning seega ei saa ta põhimõtteliselt tugineda imperatiivsetele sätetele rahvusvahelise kohtualluvuse alal, mille eesmärk on kaitsta tarbijaid ja võimaldada neil alustada kohtumenetlust oma elukohaliikmesriigis määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 17 alusel, mida pealegi ei kohaldata transpordilepingute suhtes, välja arvatud lepingud, mille alusel osutatakse summaarhinna eest kombineeritud veo- ja majutusteenust.
42. Selle artikli *ratio legis* on eelkõige vältida seda, et tarbija, keda kohutavad teises liikmesriigis toimuva menetluse kulud ja sellega seotud raskused, jääb ilma võimalusest pöörduda kohtusse – oht, mida ei ole, kui menetlust alustab ettevõtja oma rahvusvahelise ulatusega majandustegevuse raames.
43. HF tugineb siiski kohtuotsusele REHDER, mille Euroopa Liidu Kohus tegi 9. juulil 2009 (C-204/08) ning mille kohaselt tuleb nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 alapunkti b teist taanet (nüüd asendatud määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 lõikega 1) tõlgendada nii, et reisijate lennutranspordi korral ühest liikmesriigist teises liikmesriigis asuvasse sihtkohta, mis toimub lepingu alusel, mis on sõlmitud vaid ühe lennuettevõtjaga, kes on tegelik vedaja, on kohus, kes on pädev lahendama sellel transpordilepingul ja määrusel nr 261/2004 põhinevat hüvitisnõuet, hageja valikul see kohus, mille tööpiirkonnas asub lennuki väljumis- või saabumiskoht, nagu need on lepingus kokku lepitud.

44. Euroopa Kohus leidis nimelt, et teenuse osutamise kohtade paljususe korral mitme liikmesriigi territooriumil tuleb samuti leida koht, mis tagab asjaomase lepingu ja pädeva kohtu kõige tihedama seose, eelkõige on see koht, kus lepingu kohaselt tuleb peamiselt teenuseid osutada (punkt 38); ta otsustas, et ainsad kohad, millel on otsene seos nimetatud teenustega, mida osutatakse lepingu esemeks olevate kohustuste täitmiseks, on seega lennuki väljumis- ja saabumiskoht (punkt 41), neil mõlemal kohal on piisavalt lähedane seos kohtuvaidluse faktiliste asjaoludega ning seetõttu tagavad need tiheda seose lepingu ja pädeva kohtu vahel (punkt 44), selline valikuvõimalus rahuldab ka etteaimatavuse nõuet ja on kooskõlas õiguskindluse eesmärgiga; samas märkis Euroopa Kohus, et hagejale jääb võimalus pöörduda ka kostja alalise elu- või asukoha järgsesse kohtusse (punkt 45).
45. HF järeldab sellest, et käsitletaval juhul allub asi rahvusvahelise kohtualluvuse kohaselt Belgia kohtutele, sest vaidlusaluse lennu väljumis- ja saabumiskoht on Charleroi lennujaam (Hainaut' provints, Belgia).
46. Kohtuotsuse REHDER aluseks olnud kohtuasjas oli hagi siiski esitanud lennureisija ise, kes oli otsene lepingu pool ja kelle suhtes lennuveoleping oli siduv, mitte kolmas isik, kellele nõue oli loovutatud ja kes ei olnud lepinguosaline.
47. RY väidab, et kui nõude omandaja on reisija ja lennuettevõtja vahel sõlmitud lepingu suhtes kolmas isik, siis ei ole reisija ja lennuettevõtja vahel sõlmitud veoleping talle siduv ning järelikult ei saa selles sätestatud kokkulepped olla tema suhtes siduvad, olgu siis tegemist kohtualluvuse kokkuleppe või reisija ja lennuettevõtja vahel veolepingus kokku lepitud väljumis- ja saabumiskohaga.
48. RY väidab seega, et kuna nõude omandaja asub väljaspool lennuettevõtja ja reisija vahel sõlmitud veolepingu täitmise kohta, ei saa ta tugineda reisija ja lennuettevõtja vahel sõlmitud lepingu täitmise kohale, kui esitab oma hagi lennuettevõtja vastu, vaid peab selle esitama selle määruse nr 1215/2012 artiklis 4 sisalduva kohtualluvuseeskirja alusel kostja elu-/asukohaliikmesriigi kohtutele, st käsitletaval juhul Iirimaa kohtutele.
49. RY väidab, et kohtuotsus, mille Euroopa Liidu Kohus tegi 7. märtsil 2018, eelkõige AIR NOSTRUM'i asjas (liidetud kohtuasjad C-274/16, C-447/16 ja C-448/16), ei sea eelnevat sugugi kahtluse alla, sest selles kohtuotsuses ei analüüsi Euroopa Kohus ühelgi hetkel nõude omandanud ja veolepingu suhtes kolmanda isiku võimalust esitada lennuettevõtja vastu hagi veolepingu täitmise paiga põhjal.
50. Selles kohtuotsuses pidi Euroopa Liidu Kohus võtma seisukoha lennuveolepingust tulenevate lepinguliste kohustuste täitmise paiga küsimuses ümberistumistega lendude korral, mille tagasid erinevad

lennuettevõtjad (teise lennu saabumiskoht); Euroopa Kohus pidi ka vastama küsimusele, kas mõiste „lepingutega seotud asjad“ määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 tähenduses hõlmab lennureisijate kahju hüvitamise nõuet, mis on määruse nr 261/2004 alusel suunatud tegutseva lennuettevõtja vastu, kes ei ole asjaomase reisija lepingupartner.

51. Euroopa Kohus vastas sellele küsimusele jaatavalt, tuginedes eelkõige määruse nr 261/2004 artikli 3 lõike 5 teisele lausele, milles on täpsustatud, et kui tegutsev lennuettevõtja, kes ei ole sõlminud reisijaga lepingut, täidab sellest määrusest tulenevaid kohustusi, käsitatakse seda ettevõtjat tegutsevana selle isiku nimel, kes on kõnealuse reisijaga lepingu sõlminud, sest kolmanda lennuettevõtja kohustuste alus on lennuveoleping ning seega tuleb niisugustel asjaoludel nagu selles kohtuasjas mõista niisuguse lennu pikaajalise hilinemise eest, mida teostab tegelik lennuettevõtja nagu AIR NOSTRUM, kes ei ole asjaomaste reisijate lepingupartner, hüvitise saamise nõuet nii, et see on esitatud nende reisijate ja vastavalt AIR BERLIN'i ja IBERIA vahel sõlmitud lennuveolepingutega seoses.
52. Käsitletaval juhul on olukord teistsugune, sest kahju hüvitamise nõue on esitatud reisijate lepingupartnerist lennuettevõtja suhtes, kuid selle on esitanud inkassoäriühing, kes on lennuveolepingu suhtes kolmas isik, kes tugineb sellele, et tema on nõude omandaja, kuid ei ole tõendanud, et nõude loovutanud reisijate kõik õigused ja kohustused läksid talle üle.
53. Seega tekib küsimus, kuidas tuleb kohaldada ja tõlgendada määruse nr 1215/2012 artikli 7 lõiget 1.
54. Sellepärast tuleb Euroopa Liidu Kohtule esitada eelotsuse küsimused, mis on toodud käesoleva kohtuotsuse resolutsioonis.

EDITATUD PÕHJENDUSTEST LÄHTUDES

Cour d'appel (apellatsioonikohus),

[...] [menetlust puudutavad kaalutlused] [...] esitab Euroopa Liidu Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

1. **Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et mõiste „lepinguid puudutavad asjad“ selle sätte tähenduses hõlmab kahju hüvitamise hagi, mille on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, alusel esitanud inkassoäriühing, kes on lennuveolepingu suhtes**

kolmas isik ja kes tugineb sellele, et reisija on loovutanud oma nõude talle, kui see äriühing samas ei tõenda, et esialgse lepingupartneri kõik õigused ja kohustused läksid talle üle?

2. *Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 lõike 1 punkte a ja b tõlgendada nii, et nõude aluseks oleva kohustuse täitmise paik on lennuveolepingu täitmise paik, st lennu väljumis- ja saabumiskoht või vastaval juhul muu paik?*

[...] [Menetluse peatamine]

[...] [Menetluse lõpuväljend, allkirjad ja kuupäev]

TÖÖDOKUMENT